زما د زړه خبرې

Ketabton.com

ليکوال : محمدالله تبسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغوئ ته! چې تر اوسه يې ښکلا ژوندۍ ساتلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي بې لاري

لیکوال: محمدالله تبسم

په اوسني وخت کې د فحاشۍ او جنسي بې لارۍ کوم طوفان چې توله نړۍ په مخه اخېستې اوس زمونږ تر دوازو نه بلکې له یوې نه یوې لارې زمونږ کورونو ته هم د داخېلیدو په حال کې دی. تلویزون، ډش، انټرنیټ او نور د اخلاقو ماتوونکې چاپي میډیاګانو په ذریعه زمونږ ځوان نسل چې په کوم انداز د هغوی د اثر لاندې راځي . نو داسې انګیرنه به بې ځایه نه وي. چې مونږ هم د غرب د ژوند تیرولو د اصولو په لور په تیزۍ سره روان یو. ډیر داسې واقعې اوس هم شته چې مونږ یې باید په جدي توګه مخه ونیسو او لا ابتدایي دي که مو مخه ونه نیوله نو بیا به زمونږ مخه ونیسي.ډیر داسې واقعیتونه شته ورته د شک په سترګه کتل په کار دي.

څه وخت مخکې د کابل ښځو مظاهره کړې وه چې د سړک د غاړې هلکان دوی ته مزاحمت کوي. او دوی ترې په عذاب دي. ددوی دا لاریون پر ځای! خو د فکر نقطه دا ده چې دا هلکان په کوم احساس د دوی مزاحمت کوي. داسې خو به نه وي چې ښځو لوڅ ته ورته لباس په تن کړی وي چې هلکان د جنسي غلامۍ له مخې مجبوریږي چې ددې عمل مرتکب شي.

زمونږ په ټولنه کې هغه لباس چې ګیبي پرتوګ او ګول قمیص به د ښځو پر تن وو اوس کم لیدل کیږي.

او نارینه ته ورته یا په اصطلاح د پنجابیو کالیو په تن کول اوس رواج شوي. چې دا له هغو پخوانیو نه ډیر جنسیت راپاروونکې دي.
بله دا چې په دومره لږه موده کې څنګه هغه هیواد چې یوه لسیزه مخکې یې کیبلي تیلیفون نه درلود او اوس یې ۹۰ په سلو کې ښځې او نر موبایل او تیلیفون استعمالوي. ایا په دې دومره کمیت سره ټیکنالوجکي سهولت راوړل خوبه د بل چا له اثره نه وي.

لیدلي به مو وي چې په تلویزون کې د شهرک او د بانک اعلان راته یوه لوڅ ته ورته لباس په تن ښځه کوي. یا زمونږ په تجارتمارکټینګ کې ښځه اول انتخاب ده. چې دا هم زمونږ په اقتصادي نړۍ کې یو غربي اصل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکا او اکثره اروپايي هیوادونه د همدې جنسي بې لارې له وجې د ډېرو اخلاقي ستونزو لکه د زبردستي جنسي تيري، بلا وجه طلاق،د خانداني نظام د تباهۍ ، او جنسي مرضونو بالخصوص ایډز سره مخامخ دي.ایا زمونږ ټولنه هم غواړي چې له داسې ستونزو سره مخ شي؟ دا او دارنګه نور سوالونه فکرمندان خفه کړي او سوچ ته یې مجبوره کړي. امریکې او د اروپايي او یا د بین الملل له خوا مختلفې غیر دولتي اداري غواړي چې مونږ هم په هماغه رنګ کې رنګکړي په کوم رنګ چې دوی رنګ شول..د اکثره دیموکراتیک فکره یا سیکولر فکره لیکوالانو په لیکنو یا رسنیو کې ګورو چې د غرب نعره (ازادي). دا هغه ازادي ده چې هغې ته ټوله مهذبه دنیا ازادي وایي.؛

ددې ازادۍ مطلب دا هم دی چې د یو چا ځوان زوی یا پیغله لور دې په خپله خوښه بې د مور او پلار له خوښې بې د واده خپله جوړه انتخاب کړي . حتی که ناجایز اولاد هم پیدا کړي نو مور او پلار ترې د پوښتنې حق نه لري. چې همدا لړی زمونږ هیواد ته هم اوس په یوه ابتدايي شکل رانوتې ده. ډیر به مو اوریدلي وي چې یوې پیغلې د خپلې خوښ هلک سره یو ځای ته د نه پريښودو له وجې ځان ته اور واچواه.

اتلسمه صدې د اروپايي ښځې لپاره خوصاً او د ټولې نړۍ د شځو لپاره عموماً یوه داسې بد قسمته صدي ثابته شوې چې د هغې صدې له مصیبتونو نه تر اوسه انسانیت په عذاب کې دی. او لا معلومه نه ده چې تر کومه وخته به ددې غلط اثر سره مخامخ وي.

د ۱۷۶۰ عیسوي په لسیزه کې د صنعتي انقلاب دشروع کېدو له وجې چې د کلو او بانډو نه د ښارونو په طرف د ابادې لړۍ د تیزو په وجه خو د ارپايي هیوادونو لوی لوی ښارونه اباد شول لیکن په نتیجه کې اروپايي ښځه او د ټولنیز ژوند وجود ټوټې ټوټې شو. له هغې نه وروسته د اول لوی جنګ او دوهم لوی جنګ له وجې د ښځې او نر په تناسب کې یو داسې تفاوت پیدا شو چې د هغې په وجې د جنسي او صنفي یو نوی طوفان را ولاړ شو. ښځو ته به د خپل خاندان د وجود د ساتلو لپاره د ډیرې لږی معاوضې په ورکولو سره د ډیرې اوږدې مودې لپاره کار کول وو. سرمایه دار یوازې د هغې د محنت په لاسته راوړه بسنه ونه کړه بلکه د هغې د عزت او عصمت سودا یې هم وکړه.

ښځه چې له کوره ووته نو د نړی تقاضاوې مختلفې شوی. اوس د هغې په وړاندې دوه لارې وې. یوه دا چې بیرته کورته راستنه شي.لیکن په دې صورت بیا هغې د سهولیاتو نه ځان محروم احساسوه. دوهمه لاره بیا بالکل ددې ضد لاره وه. چې هغه دی له سړي سره د مسابقوي اصولو په نظر کې نیولو سره خپل ښځینتوب ته خدای پامني وواي او خپل شرم او حیا دې په تاخچه کې کیږدي او د سړی د هوس ښکار دې شي. دغې لارې ښځه بیا هاغه حالت ته ویوړه چې هلته بیا ښځه مور .خور، میرمن، او لور پاتې نه شوه. لیکن د سړي جنسي کشمکش او دعوت نمونه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

.په دغه وخت کې د ښځې په ذهن کې یوه سوچ یو رد عمل پیدا کړ. چې په ورو ورو په مخته تګ سره په احتجاجي مظاهرو، جلسو او د اشتهاري اعلاتانو په مټ یې دومره طاقت پیدا کړ چې په نتیجه کې ښځو او سړیو ته د برابرې معاوضې حق ورکړل شو.

که خبره همدلته دربېدله نوبیا هم ښه راتله. ښځه چې د کور نه ووتله د کار او د معاوضې حق یې تسلیم کړ او په هره سطحه کې ورته برابري ورکړل شوه. نو بالاخره معامله د ښځینه تحریکونو د راپارولو مرحلې ته داخله شوه.

ښځو د واده کولو اداره هم چیلنج کړه. هغوې داسې فکر کاوه چې د واده او خاندان اداره د ښځو د محکومو ساتلو لپاره د سړیو یو سازش وو.

ددې سازش او چل په خلاف جنک داسې ګټل کیدای شي. چې ښځه دې د میرمن او مور کیدلو په لار کې خود مختاره وي . ښځو د جنس د قطري تقاضو د تسکین لپاره د واده حدود له سره رد کړل. او یوه نوې نعره یې اوچته شوه. چې د ښځې جسم د هغې خپل ملکیت دی. چې په هغې باندې د بل هیڅا اختیار نشته.

د سړیو لپاره دا کار خوشحاله کوونکې وو. ښځه او سړي دواړه په خپلو ګمانونو کې مطمینه وو. لیکن ددی خومره غلط اثر چې په ښځو او انسانیت وغورځید. تر اوسه لا ورته انساني شعور حیران دی.
په اتلسمه صدې کې چې د کلیسا او ساینس تر منځ کوم جنګ وشو په هغې کې د کلیسا غیر عقلي او غیر منطقي عمل له وجې د اروپا ټولنیز ژوند او باالاخره د ریاست د دایرې نه بالکل جدا شوه. د فرانسې انقلاب او مارتن لو تر په ذریعه الحادي نظام ته د ځان ځایولو موقعه په لاس ورغله.

او همدا وه چې کلیسا خپله خپل ځان تر خپلو څلورو دیوالونو محدود کړ. او نور له همدې وجې یورپې الحادیانو د اسلام په شمول ټول مذهبونه د خدای او د انسان تر منځ د یوې شخصي رابطې په شکل د محدوولو هڅې شروع کړې. چې له وجې د موجودې زمانې بعضې ضعیف الایمان مسلمانان هم ددې تصور قایل شول او د همدې بدې نتیجې له وجې سیکولر نظام رامنځته او اوس اسلامي نړۍ د تباهۍ خوا ته روانه ده.

په اوسني وخت ک د ښځې عزت او احترام د بایللو په وجه ښځه د سړیو د لاس د جنسي شهوت او لذت د حصول یوه ذریعه جوړه شوې. د اروپا او امریکا او د هندوستان د لوڅو فلمونوصنعت د همدې خبرې محکم دلیل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انساني ژوند کې د جنسيت اهميت:

د جنسيت موضوع د انسان په فردي او ټولنيز دواړو اړخونو اثر کوونکې ده .دا يوه داسې موضوع ده چې ددې حدونه د اخلاقو، تمدن او کلتور سره لګيږي. او د قانون نه علاوه ټولنيز اداب هم ترې متاثره کيږي.

اوس هم چې کوم د جنسي بې لارې اور زمونږطرفته رانږدې شوی که يې مخه ونه نيسو نو کيدای شي چې يوه ورځ د هماغو مهلکو غير اخلاقي او غير انساني ستونزو مخامخ شو چې اروپايي نړۍ ترې د تيښتې لاره لټوي.

د انساني تاريخ نه دا سبق اخلو چې کله او په کوم ځای کې جنسيت دومره عام شوی لکه څنګه چې په امريکا او يا په نورو غربي ملکونو کې دی. نو بې له شکه بيا هغې تولنې او قوم ته د ستونزو يو لوی غر مخامخ شوی. د يونان، روم، هندوستان، او د پخواني مصر د تمدنونو د له منځه تللو وجه همدا هم وو. ځکه چې په هغوی کې ټولنيز تشکيل ګډوډ، انصاف کم، او جنسيت بې قيضې شوي وو.

په اسلام کې د انسان جسماني، روحاني، عقلي او جذباتي احساساتو ټول ضروريات په نظر کې نيول شوي. قران کريم د ژوند هيڅ داسې کوم اړخ نه دی پريښې چې هغه دې د انساني ژوند د کاميابۍ په خاطر ضروري نه وي. الله ج انسان ته د صحت او ځوانۍ ترڅنګه د جنسيت داعيه هم ورکړې ده. نو ددې داعيې ختمول يا ناجايزه استعمالول د الهي احکامو سر غړاوی دی . د اسلامي احکاتو ډير داسې دنياوي کارونه که د الله ج د احکامو مطابق وشي نو د ثواب باعث هم کرځي او په دنياوي لړ کې هم کامياب وي. حتی تردې چې د ميرمن او ميړه ملاسته کې هم يو ثواب نغښتې دي.

زه وايم که همدا د جنسی بې لارې لړۍ همداسې روانه وي او زمونږ ځوان نسل همداسې په تيزۍ سره ترې اثر انداز کيږي. نو لرې نه ده چې يو وخت دې زمونږ ټولنه هم د سعود پر ځای د نزول خوا ته روانه شي. او بيا به يې د مخنيوي لپاره لاس تر زنې ناست يو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان وژنه (خودکشي)

لیکوال: محمدالله تبسم

تا که له ښکلا راکې پو کړی ژوند
ما دژوند په بیه دی ساتلی ژوند
تبسم

د زمکې په دې کره کې له انسانه نه واخله او بیا تر هر ژوندي ساه کښ یا په اصطلاح ذی روح شي یو ځل ژوند کړی. او چې ژوند یې ختم شوی دی بیا دلته نه دی راغلی. زما دا خبر دی دا معنی ونه لري چې ختمیدل د مطلق ختمیدلو او له منځه تللو په معنی ده. به مختلقو ادیانوکې د بیا ژوند خبره شوې ده او مونږ مسلمان له دې ژونده وروسته د برزخ او بیا د اخرت په ژوند عقیده لرو.
خو زما دغه خبر صرف د فزیکې دنیا تر حده محدوده ده. او ددې ځای په اړه خبره کوم. انسان له اول نه تر اوسه ژوند سره مینه کړی د ژوند د ښکلې کیدو په اړه یې همیشه فکر کړی او که په ټوله کې ووایو د انسان د هرې هڅې تر شا همدا انګیزه وې چې ژوند یې ارام او دوام پیدا کړي.
او مونږ او له مونږ نه مخکینی انسان د ژوند دبې کچې مینې شاهدان یو. خو کله داسې وشي چې بعضې انسانان په خپل لاس ژوند ته دپای ټکی کیښودل او د ژوند سفر په خپل لاس ختمول غواړي او یایې ختم کړي او د خپل ځان د وژنې فکر کوي او یا غواړي ځان ووژني. لا تر اوسه هیڅ کوم مذهب او عقیدې او د هیڅ تولنیزو اخلاقیاتو دې کاته جواز نه دی ورکړی او ټولو په یوه خوله ښه کار نه دی ګڼلی.
او ځان وژونکی انسان یې یو ناکام او ګنهکار او ...... بللی. له فکر کوونکو انسانانو سره دا سوال پیدا شوی چې ولې؟ څنګه ؟ او ددې مخنیوی څنګه ؟ د Suicide ټکی مو ډیر اوریدلی. دا ټکی په لومړي ځل په عیسوي۱۷۳۷ کې د غربې دنیا په فرانسه هیواد کې د دفونتن په نوم د یوه کس له خوا وکارول شو. او بیا دا اصطلاح ۲۵ کاله وروسته د فرانسې د علومو اکاډمۍ له لوري ومنل شوه او وکارول شوه.

او د همدې هیواد د لغات نامې یو لفظ شو. دا ټکی د لاتیني ژبې له دوو ټکو نه چې sui یعنی زه او یا ځان او cide یې هم د وژلو په معنی دی. د خودکشی په هکله چې تر اوسه د روانشناسانو له خوا کوم څه وویل شوې دې تقریبا ټول منلی خبره یې داده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې (خودکشي ځان ته د زيان رسولو او وژلو اګاهانه عمل دی او د ضرورت مندو انسانانو له خوا د هغه ضرورت د لاسته راوړلو او يا د نا اميدی لپاره يې دا يوه حل لاري ګڼي.) ورکيم چې په ځان وژنه يې يو اثر هم ليکلی او فرانسوي پوه دی.

د ځان وژنې په تعريف کې د مستقيمي او غير مستقيمي ځان وژنې اصطلاح ګاني اضافه کړي دی. دی وايي چې يو کس دی چې يو هغه انسانان چې وژونکي توکو سره مستقيم تماس پيدا کوي د مثال په ډول ځان په مرمۍ ولي او ځان وژنه کوي مستقيمه خودکشي ده او بل هغه انسانان دي چې ځان ته چې د وژلو نه بلکې د ځان زوررولو په وجه ځان وژنه کوي.

مثالونه يې لکه يو انسان د يوه خفګان له وجې په هفتو هفتو خوراک نه کوي او وجود يې بې تغذيې پاتې کيږي او بيا ژوند له لاسه ورکوي. يا هم هغه مذهبي ډلی لکه اهل تشيع چې په محرم کې ځان په زنځيرونو وهي او له ځانه وينه تويوي. د هغوئ منظور ځان وژل نه وي خو کله بيا داسې وشي چې د ډيرې وينې د ضايع کيدو له امله ځان له لاسه ورکړي. ورکيم په دې دواړو خودکشيو مستقيمه ځان وژنه له غير مستقيمي قبيح تره ګڼي. همدارنګه ورکيم دا يادونه هم کوي چې د ټولو ځان ووژنکو تر هغې د مخه چې ځان ووژني د هغوئ ذهنيت او کړنې سره مشابه او ورته والی لري.

او دا د دوی له لوری هاغه ضرورت ته چې دوی ترې مايوسه دي اخري او لوی اختار وي. او تقريبا په سلو کې ۷۰ انسان له نورو سره دا خبره شريکوي چې دی غواړي ځان ووژني. د ځان وژنې د عواملو په اړه چې اوسه کومې څيړنې شوي زياتره يې د فرانسې او امريکا هيواد د ملي زده کړو د انستيوت له خوا شوي. نو دا په لاس راغلي چې د هر انسان چې دې کار ته مخه کړې د دری قسمه ضرورياتو يا لاملونو له وجې يې کړی.

۱ : کورنی ضرورت يا لامل ۲: ټولنيز ضرورت يا لامل ۳: جسمي ضرورت يا لامل دا په دې معنی چې تر اوسه انسان کله هغه څه چې غواړي چې کورنۍ کې يې ولري او يا يې له کورنۍ لاسته راوړي.

يا هغه څه چې دی يې په ټولنه کې غواړي ولري او او يا يې له ټولنې لاسته راوړي . نو د هغه ضرورت کې د نيکړتيا او د نه پوره کيدلو په صورت کې مايوسه انسان يا کورنۍ او ټولنه په خپل مرګ اختار کړي او يا هم د دغه ځورونې نه خلاصون لاره مرګ تصور کړي او ځان وژنه وکړي.

د جسمي ضرورت لامل هم همدا رنګه دی چې انسان هغه جسمي ضروريات چې بايد ولري. خو نه يې لري يا ناقص وي اکثره يې بيا په ځان وژنه لاس پورې کړي. دمثال په دول يو انسان له شهواني پلوه کمزوری دی. دی ددی پر ځای چې د درملو لاره چاره اختيار کړي او يا هم د همدې کمزوری سره ژوند مخته يوسي مرګ يې د حل لاره بولي. د څيړنو له مخې تر اوسه يې چې ډيره ځان وژنه شوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنس: سړیو له ښځو نه زیاته ځان وژنه کړی خو ښځو بیا د سړیو دری برابره د ځان وژنې اقدام کړی خو ځان وژنه نه ده ترسره شوی. عمر: تر ټولو زیاته ځانه وژنه ځوانانو چې عمر یې له ۲۰ نه تر ۳۵ کلونو پورې ده تر سره کړی ده. او همدارنګه د زمکې پر مخ ځان وژنه د ځوانانو د مرګ دریم نمبر لامل هم شمیرل شوی.

مذهب: تر ټولو زیاته ځان وژنه یهودیت مذهب لارویانو او تر ټولو کمه ځان وژنه مسلمانانو کړې ده. مدنی وضعیت: لونډانو تر واده کړو دوه برابره ځان وژنه کړی او بیا هغوی چې د ژوند ملګری یې پریښې او طلاق شوي دي د ګډ ژوند کوونکو پر پرتله څلور چنده زیاته ځان وژنه کړې. نژاد: په توله نړی کې امریکایي سپین پوستو زیاته ځان وژنه کړې ده.

ماحول: په ښار کې استوګنو انسانانو د کلیوالو په پرتله زیاته ځان وژنه کړې له ځان وژنی نه د مخه کړنی او علایم : ۱: خفګان ۲: د صمیمي او عاطفي اړیکو له منځه وړل ۳: مخکې له دې هم په ناکامه ځان وژنه لاس پورې کول ۴: ټولنیزه انزوا. یعنی په لوی لاس ځان له تولنی منزوي کول ۵: زیاته نشه کول ۶: د ځان وژنې په هکله نیغ په نیغه یا پټې خبرې کول

درنښت

وورور مو محمدالله تبسم

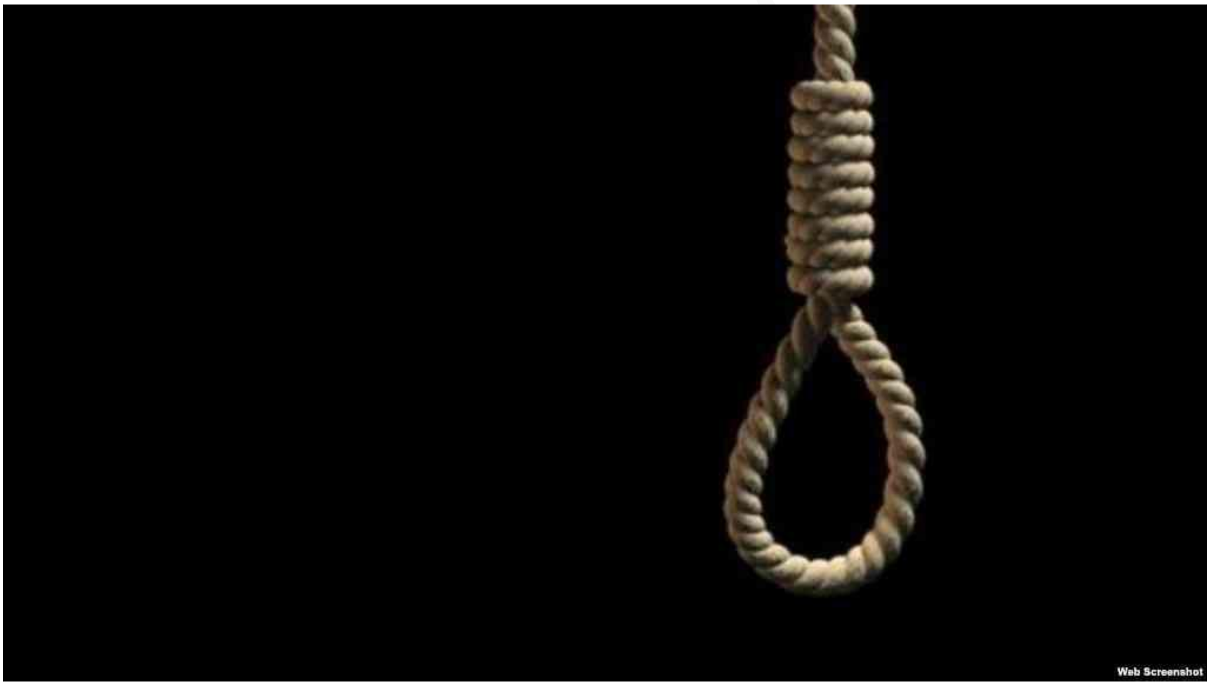

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې عقله نرګسيت

لیکوال : محمدالله تبسم

یوه زمانه وه چې ایینه نه وه او انسان د خپل ځان د لیدلو په کوشش کې وو. په همدې تکل کې به یې تر ډیره د خپل سوري په لیدو د خپل ځان لیدل محسوسول. یا به کله د اوبو په غاړه ناست او به اوبو کې به یې خپل ځان ته کتل. هغه وخت ډیر عجیبه وو .په انسان کې نه د ځان غوښتنې درک لګیده او نه د ځان منني.

ویل کیږي چې ایینه ۸۰۰۰ کاله مخکې جوړه شوه. او لیکن د ایینې ذکر د تاریخ په کتابونو کې ۸۳۵ عیسوي شا او خوا کې شوی. بیا په تیرو درېو پیړیو کې ایینه د کور د زینت یوه اله وګرځیده. کله چې انسان خپل ځان په ایینه کې ولیده نو د خپل ځان د مینې په دوکه کې راګیر شو. ان تر دې چې بیا د ځان په هکله ډیرې قیصې په د ځان په هکله له ځانه جوړې کړی. چې له وروسته انسان ته د خپل ځان ښودنې او په ځان د مینې یادګار ترې پاتې شي.

په اکثرو قصو کې لولو چې یو ځوان وو او یا یوه پیغله وه . بې اندازې ښایسته وو او یو ورځ به لاره روان شو چې مخې ته یې سیند راغې او ده چې کله اوبو ته وکتل په اوبو کې یې خپل عکس ولید. او په خپل ځان مین شو. او بیا به هره ورځ د همدې سیند په غاړه ناست وو او خپل عکس ته به یې کتل. او به بعضو قیصو ان لا هغه ځوا یا پیغله د خپل عکس د رانیولو او یا د ښکلولو په تکل ځان به سیند لاهو کړې. او بیا د هاغه د ناستې به ځای د نرګس یا نګرس ګل هم راختلای وي. او همداسې نورې ډیرې قیصې شته.

نفسیات پوه زیګمونډ فرویډ هم ددغه احساس د واضح کولو کوشش کړی. او ددې د معلوملو کوشش یې کړی چې اخر انسان ولې له خپل ځان سره دومره مینه کوي. چې داسې حالت کې مبتلا شي چې بیا هغه ته له خبل ځانه پرته بل هیڅ هم نه ښکاري.

فرویډ انا یا ایګو چې غالبا د هغه خپله یوه اصطلاح ده د واضحولو او به دې لړ کې یې د ځان غوښتنه یا د ځان مینه یا نرګسیت به مختلفو دورو او مرحلو تقسیم کړ. فرویډ ځانه مینه یا ځان غوښتنه یو فطري عمل بللې. چې د همدې له وجې په انسان کې د ځان ساتنې قوه زیاتیږي. او د ځان منني او د ځان سره د مینې له وجې انسان نور انسان خپل ځان طرفته د مایلوي او روابط جوړوي. چې په همدې لړ کې فرویډ د ډیرو وضاحتونو به بنا باندې عشق ، روابط، او جنسیت هم له دې عمل سره په تړاوو کې بولي.

پوهیږو چې د ځوانې په دوره کې ځان ایینې ته ډیر ګوري ځکه چې د خپل ځان تشخیص کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ګوری چې کوم لباس کوم رقم وینښتان او کوم سټایل ورسره ښه ښکاري. همدا شان فروید د خپل ځان غوښتنې یا د ځان سره د مینې منفي اړخونه هم څیړلي. چې هغه د خبل ځان سره د بې حده مینې کول د ذهني محکموالي نه شتون او د ډیرو رواني ناروغیو جرړه ګڼي.
داسې خلک خو به ښکاره ډیر منظم او با ترتیبه ښکاری خو هغه د خپل ګیر چارپیره ماحول سره په بې ترتیبه رویه تنګ نظرې او غلط فکر کې مبتلا وي. ځکه چې په ځان بې حده مین انسان ته بیا له خپله ځانه پرته نور حقیقت، منطق او رشتینولي به نظر نه ورځي.
په ۱۹۹۰ عیسوي کال کې نیرو ساینس به دې باره کې نوې لاسته راوړنې راوړې. دمرر نیرو سانیسدان جیاکومو ریزولاتي وویل چې ذهن جذبه او عمل او تجربه داسې رامخته کوي څنګه چې ماحول وي. د مثال په ډول که یو بل انسان خاندي نو ورته لیدونکې بې د خندا د وجې له درکولو خاندي. یا د بل انسان د ژړا به لیدلو کیدای شي انسان بې له کومې وجې وژاړي. چې همدغه مرر نیرو د تولنې مزاج هم تعینوي. مثلا که یو سړی د مشکل په وخت کې د ژړا پر ځای خاندي او نور انسان دې ویني نو هغوې خو د خپل ذهني امر له مخې ورته خاندی او همداسې کیدلای شي چې بیا به د غم به وخت کې د تولنې انسانان د ژړا پر ځای خندا کوي. مثال یې زمونږ سره نزدې د چترال د سیمې کالاش یا کیلاش د ټولنې مزاج دی.

چې مونږ د یوه انسان د مرګ به وخت کې ژاړو او هغوی د مړی په وخت کې کډیږي.
د نوو څیړنو له مخې تقریبا د دنیا له هرو لسو نه اته انسانان د نرګسیت مریضان دي خو دا نرګسیت یوه نوی او بدله بڼه خپله کړې. انسان د ځان او د نورو تر منځ د روابطو او یا د نظرونو او د ځان د مهم ښودلو لپاره د نورو اقدارو په شان دا اقدار هم سرچپه ټاکلي. په ۲۰۰۲ عیسوي کال کې ۷۲۰۰ خلکو د مخ عملیات کړی وو چې خبله څهره بدله کړي. د ارایش سامانونه په ټوله نړۍ کې له نور هر سامانه ډیر خرص شوي. او د اقتصاد پوهانو له نظره چې د انسان ضروریات او غوښتنې یې سره بیل کړي اوس د ځان بدلولو او ځان د سره د مینې له وجې دا سامان د انسان دضروریاتو په لست کې راځي.
انسان د نرګسیت له وجې داسې کارونه کوي چې له منفي طرفه ځان ته د نورو انسانانو فکر راړوي.یو څه وخت مخکې مې یو عکس ولیده یوه امریکایی هلک به خپل مخ د سپي خوله لګولې وه. یا په اروپایی ټولنه کې هلکان او جینکې د ویستو سره د ښکرو په شان شیان نسبوي. چې دا د نرګسیت یو بدل او نوی قسم راته ښکاره شو چې انسان یې د حیوانیت خوا ته بوولې.

مونږ ګوروچې زمونږ به تولنه یا زمونږ سره په نزدې تولنو کې هم د انسان د ځان سره د مینې له وجې د ښکلا معیارونه هم بدلیږي او انسان د نوي طریقو هڅه کوي.زمونږ په تولنه کې سپین ږیري خلک ګیره توروي. یا هغوې چې د عمر له وجې یې ویښته توی شوي وي د سرجرۍ له لارې ویښته لګوي .په ښاري ټولنو کې هم اکثرو ځوانانو خپل وښته لکه د غوایي د غاړې ویسته یا د چرګ د کرکرې مشابې نیغ درولي وي. یا یې ګیره له لاندې او برې خوا نیمه خریلې او نیمه پرې ایښې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په لاس کې بنګړی اچولای وي یا یې به غوږ کې میخکې ټومبلې وي. ښځې او نجونې بیا له هغو لارو چې ټول انسانیت ورته بد ویلي چې د جنسي اخلاقو ماتول دي ځان ته د خلکو نظر جذبوي. اوریدلي مې دي چې په پاکستاني ټولنه کې(ددې الفاظو له ویلو دې ستاسې له مخې حیا وي) د مسالې نه جوړ شوي کوناټې خرصیړي او ښځې هغه ځان ته لکوي. یا هغه د ښځو په طیانو باندې له پاسه لګول شوي سینه بندونه له خپل مقداره غټ یا واړه هم خرصیړي چې شځې ترې د ځان ښودنې په لار کې کار اخلي.

او همداسې ډیر نور شیان چې د ځان مینې او یا ځان غوښتنې له وجې یې دوی مجبور کړي وي چې د خپلې ټولنې مزاج بدل او هاغسې حالت اختیار کړی. چې له نورو مختلف وي. خو دا ډیره لویه خبره ده چې خبرې ډیرې او سر یې یو. اوس انسان د نرګسیت هغه حد ته رسېدلای چې د ایینې حقیقت نه شي برداشت کولای. خو خبره داده چې دا خلک دا هیروي چې ایینې همیشه حقیقت ویلې او له هر څومره بدلون سره بیاهم ایینه ستا د ذهن په لاس کې ده.

خدای دې مریضانو ته شفا ورکړي (امین)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ادب ضرورت

ليکوال محمدالله تبسم

نن سبا د ادب په هکله يو مهم سوال دا هم دی چې ايا د ادب هغه اهميت چې په تيرو زمانو کې و اوس هم دی او که نه؟ د ځينو په نزد د ادب چې په مخکې زمانو کې څومره اهميت او ضرورت و اوس نشته.

هغوي د دوه فرضيو له مخې په دې نظر دي.يوه دا چې په اوس وخت کې د داسې قوي او اوچت فکر نه شي خپلولای چې هغه دې لوی تخليق وکړای شي.د اوچتو فکرونو توجه اوس د ژوند نورو اړخونو ته اوښتې ده.يعنې د ژوند هغو اړخونو ته چې فکر کيږي چې له ادب نه مهم دي.د مثال په توګه لکه د ساينسي علومو مختلفې څانګې. او يا سياست او طب او داسې نور.

بله فرضيه داده چې په تيرو وختونو کې ادب د مذهب تر څنګ د ژوند د راهنمايۍ وظيفه په غاړه لرله.ليکن د فکر او ساينس له ترقې سره د راهنمايۍ دغه وظيفه نورو فنونو په لاس کې واخيسته نو له همدې وجې په ادب کې د ښه تخليق لارې بندې شوې.

دا دواړه فرضې تقريبا سره نږدې دي. او دواړه ادب د ژوند داسې يو اړخ بولې چې اوسنی انسان يې بديل پيدا کړی.نو له دې وجې دا سوالونه بيا له سره اهم ګرځېدلی چې ادب يعنې څه؟ ايا د ادب بديل شته که نه؟ که يې بديل نه وي نو بيا هيڅ فکر د ژوند دې اړخ ته شاکولای نه شي. نو ضروري ده چې د ژوند او د ادب اړيکه سره روښانه شي.

يو امريکايي فکر چې اوس تقريبا په نړۍ کې حاکم دی دا دی چې ادب يوه ښه تفريح ده.او کله چې فلم، سينما، راديو او تلويزون منځ ته راغلل نو د ادب نه د خوند اخيستونکو تعداد کم شو. چې دې نظريې بړما په فکر د ادب او د ژوند د هغه کلک تړون د غوڅولو کوشش وکړ. ادب د ژوند د اقدارو د پيژندلو دويم نوم دی. خو انسان دوښمنو او چل بازو د خپلو لوڅو هوسنو د حصول په لار کې هميشه انساني اقدار تر پښو لاندې کړي.او د صنعت د دور د دولت حريصانو د خپلو نورو غلتو افکارو تر څنګ د ادب په باره کې هم د غلط فکر د عامولو کوشش وکړ.چې ادب يوه اوچته تفريح ده او بس. هغوی د ادب بديل فلم سينما راديو او تلويزون وړاندې کړل. او له دې سره يې کوشش وکړ چې دا قدر هم تر پښو لاندې کړي. ژوند يوه مسلسله هڅه ده.او ددې هڅې په مخ کې هر منفي عمل سره له هر څومره طاقته دا هڅه نه شي ودرولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې ژوند ادب ته هم هڅیري او دا هڅه یې هم نه شي دریدلای.بلکې د ژوند هڅه او د انسان عشق به همیشه د ادب لپاره لاره هواروي. یو فکر لرونکې ذهن دې نتېجې ته په رسېدو کې هیڅ مشکل نه احساسوي.چې ادب د تفریح تر څنګ ژوند د راهنمایۍ وظیفه اوس هم په غاړه لري.ادب د ژوند په لوړه او ژوره یو شان دی.

ادب د ژوند معنویت او د وحدت شعور جوړوي. په اصل کې ادب دی چې د ژوند د ټولنیز کیدو شعر وایي. او ژوند له شیندلو منعه کوي. د ژوند د نورو اړخونو خبره څه نوې نه ده. ژوند یو دی خو اړخونه یې له اوله ډېر وو. د نورو اړخونو یې خپل اهمیت دی. د ساینسي علومو ترقي چې څومره مخکې ځي همدومره نور زیاتوالې یې په ارمان بدلیږي.

لیکن د ژوند هیڅ اړخ د ادب تشه نه شي ډکولای. په ادب کې انسان ته د بې شمېره خوبونو د تعبیرولو چل په نظر ورځي. چې زمونږ د دور انسان د پخواني په لاربشوونه خپل یو څه خوبونه تعبیر کړل. او ډېر یې لا بې تعبیره پاتې دي. کله چې انسان د خوبونو د تعبیرولو په تکل کې ووځي نو د ژوند ډېرو نوو اړخونو ته پیپام کیږي. او انسان د ژوند په نوي ضروریاتو پوهیږي. چې دلته ادب له نورو اړخونو سره خپله رشته ثابتوي. انسان چې تر څو خوبونه ګوري او د هغې د تعبیر کوشش کوي. نوې لارې به ورته خلاصیږي. او ان تر دې چې انسان به بیا د خوب نه لیدل د ژوند اخر بولي. ځکه به انسان تر اخره خوبونه ګوري او ت اخره به یې د تعبیرولو تکل کوي. چې دا خوب لیدل به تفریح نه بلکې ضرورت وي. ځکه چې ددې خوبونو تعبیرانسان ته نوی فکر ورکوي. او نوې فکر د انسان د ژوند دنوي کولو او مخکې تللو سبب ګرځي. نو په همدې بانه به ژوند تر اخره د خپل خوب د تعبیر لپاره ادب نازوي. چې د ادب نه د فکر اخیسنې له وجې د ژوند په نورو اړخونو کې مخکې ځیژوند بیا د ټولنیزو او سیاسي بحرانونو حل پیدا کولای شي. که فکر وکړو نو پوهېږو چې د انساني کیفیاتو له یوې لویې دنیا سره د ادب اړیکه ده. چې هماغو کېفیاتو خارجي کاینات احاطه کړي دي. چې هغه کېفیات یواځې د ادب له خولې انسان اوریدلای شي. او تر کومه ځایه چې د ادب د راهنمایۍ خبره ده.

نو له د حقیقي رهبرې لپاره ادب او مذهب کار کړی دی. انسان دوښمنه فکرونه د دولت او واک لاسته راوړلو په مرض باندې اخته دي. لېکن د برټرنډرسل په مرګ چې د دنیا د نسانانو کوم احساس وو. هغه احساسات د یوه عظیم سیاست دان په مرګ ناممکن دي. رسل د ادب او فلسفې نماینده وو. په اوسنې دنیا کې د این سټاین د اهمیت منونکي او د رسل د اهمت منونکو کې ډېر فرق دی. بله دا چې انګریزي ټولنه د شکسپییر د قومي وجود نه بغېر د هغه اهمیت ته قایله ده. دا ځکه چې تمدنونو د اولو حدودو د ټاکلو راهنمایي ادب کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادب د انسان هغه باطن دی چې د کایناتو له هر شي سره یې رابطه ساتلې ده. او د هغې په مفهوم یې انسان پوهه کړی.

دا نو بیا د انسان نیمګړتیا ده چې خپل ځان ته یې هغه اقدار غوره کړي چې کوم د اهمیت وړنه دي. انسان دوښمنو په لوی لاس د انساني وجود د زخمي کولو لپاره ادب ته ضربه ورکړې ده. کنه نو دا سوالونه به څوک جواب کړي. چې ایا په ایینده به انسان د جذبې نړۍ ورانه شي؟ انسان به له حسنه متاثر کېدل پرېږدي. او له ژونده به په مخ اړولو سره د ژوند د ښه کولو هڅه په ځای پاتې شی.

که داسې کېدل نا ممکن دي نو بیا لږ عالمانو غوښتنه ده چې د ادب په باره کې نتیجه داسې ترتیب کړي چې له صطحي واقعیتونو سره نه بلکې د ژوند له بنیادونو سره اړیکه ولري. چې د فکر نتیجې مثبتې شي. زمونږ د ټولنې ډیر انسانان چې د ژوند په نورو اړخونو کې کار کوي. او ادب ته د حقارت په سترګه ګوري افسوس چې خپل ماشوم نظر ورته بالغ ښکاري. خپل هم څه نه کوي او غواړي ادب ته هم څه ونه شي.

نو ځکه د ادب تخلیق کارانو او مخکې بوونکو نه هیله کووم چې دا هڅه مخکې بوځي. او واړه او کم نظرونو باندې د ړاندو ګومان وکړي. انسان په ادبي دنیا کې ډېر خوشحاله وي زما په نظر خو ادب د انساني کېفیاتو سره مترادف دی او همدا ژبه ده چې له اوله تر اوسه انسان د ژوندد کشمکش د بیان لپاره کارولې ده.

د قومیت احساس په ډلو د وېشلو له وجې انسان خفه کړی.سرمایه داري انسان نه د بل انسان غلام جوړکړي. ساینس انسان ته د ارامې تر څنګ بم هم په لاس کې ورکړی. چې دې ټولو د اوسنۍ دنیا له سلو انسانانو د اویاوو انسانانو نه ذهني سکون اخیسې.او بېچاره یې په مانۍ کې لاس تر زنې کښېنولای. خو ادب دی چې انسان ته یې د سرور او توانایۍ نه د ډک ژوند د تېرولو حوصله ورکړی. نو له دې وجې د انساني ژوند له مهمو ضرورتونو نه یو مهم ضرورت ادب هم دی. خو تخلیق کار انساني او ربښتونی ادب.

زښته ډیره مننه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدود او انسان

لیکوال : محمد الله تبسم

انسان، انسانیت، اشرف المخلوقات، ترقي، انساني اقدار، سکون ، امن دا هغه ټکي دي چې په اوسني وخت کې تر ټولو زیات اورو. خو سوال دادې چې ایا خپله دډې لفظونو ویونکی انسان ددې لفاظو په معنی مفهوم او شتون یا نه شتون باندې سوچ کړی دی. له مشرق نه تر مغربه نني انسان په بد امنی په بې سکونۍ او په انساني اقدارو د ریشخند وهلو په اخري حد کې ولاړدی.

انسان داسې حالت ته ځان نه کړی چې د عزت او بې عزتۍ د کامیابۍ او ناکامۍ د خوشحالۍ او د غم د اصل او د کم اصل د سالم او ناقص د ښه او بد هغه فطري اقدار او پیژندنې ته یې نوي او سرچپه اصول ټاکلي.

هغوی چې د انسان په هکله یې همیشه د خپلو خولو نه بې له عمله د انسانیت په هکله رمباړې وهلي زه وایم راځې چې لویې خبرې پریږدو او د انسان په هغه بنیادي ضروریاتو باندې سوچ وکړو. نو د عقیدې او د نظریو له حد نه بهر ایا نني انسان انسان دی. ایا انسان ته چې له فطري پلوه کوم څه ضرور دي نني انسان هغه لري؟

ایا د انسانیت د دعویدارانو له دعوو سره چې دوی خپله هم د نني انسان یوه لویه حصه ده انسان د سکون په لټه کې نه مري. او ایا دا زمکه د هغه لپاره د غذاب نه ډکه سیاره نه ده.

په مسایلو باندې خبرې ډیرې اسانې وي او نن یې هر څوک کوي. میډیا اوس هم چې انسان ترې غبریږي د یوه عام انسان کېدو نه بغیر د زرو نورو مبهمو مسایلو سوچ ته انسان وتوجه کوي. او هره ورځ د مسایلو د ختمولو پر ځای خپله انسان د مسلو ښکار کوي.

زه د یو عام انسان په توګه دا وایم چې له د نني دور هر انسان د انساني ټولنې د خرابولو ذمه وار دی

په دې خو سره پوهیږو چې د لاس، پښو سترګو، غوږونو او نورو په لرلو سره انسان انسان نه دی. ځکه دا ټول اعضا هغوی هم لري چې مونږ ورته حیوانات وایو. او په دې هم سره پوهیږو چې ښه کور ښه موټر ښه کاروبار ډیرې پیسې هم د انسانیت اساسات نه دي.

زه دامنم چې انسان اوس ډیر اورږد سفر په دقیقو کې ترسره کولای شی. انسان اوس مریخ او نورو سیارو ته تلونکی دی.

د مریض انسان د جسم تقریبا ټول غړي بدلېدلای شي. دنیا د یوه کلي بڼه خپله کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکن کوم څوک ددې جواب ورکولای شی چې ولې د نني دور انسان په داسې جرمي فکر کې اخته او د اجرامو مرتکب دی چې خپله د هغې ګناه کوونکې او جرم کوونکې انسان هم ترې شرمیږي او له اخلاقي مزاجه مخالفت ورته ښکاري.

ولې انسان داسې حالت ته ننوتی چې د تلویزون په صفحه موسیقي او ترې په لاندې کرخه کې د انسان د مرګ خبر خپریږي.رپوټونه ګورو چې د ډنمارک انسان ته دولت له مجبورۍ د حیواناتو سره د جنسي اړیکو قانوني محلونه جوړ کړي.رپوټونه لولو چې د امریکا په انساني ټولنه کې زبردستي جنسي اړیکې له سګرټو څښنولو نه عامي دي.ویډیو ګانې ګورو چې د پاکستان انسان له مړو جسدونو سره زنا کوي.خبر ګورو چې د افغانستان انسان خپل پلار وژني.

لنډه دا چې داسې داسې جرمونه چې ددې ساینس او ټکنالوجې په دور کې انسان کوي چې د تولې زمکې انسانیت ته بد ښکاري.زه هغو ته وایم چې په انسان د حدودو مخالفین دي. تاسې یاست چې انسان مو داسې تیارې ته ور روان کړی.د نړی د هر ګوټ انسان د انساني کرامت له مخې بعضې اخلاقي ارزښتونو ته قایل دی.ولې په لوی لاس د انسان د خوښې ارزښتونه له منځه وړئ.
که چېرې دود د انسان لپاره انسان په خپله نه غوښتل نو بیابه د دنیا هیڅ انسان د قانون او د عسکر په جوړولو فکر نه وی کړی.صرف په خوله د انسانیت رمباړې وهونکي دې د انسان په محدودلو فکر وکړي.

او د حدود چوکاټ ته دې د داخلېدو لپاره وهڅوي.

د محدود خوشحاله او مطمین انسان په هیله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویره

لیکوال : محمدالله تبسم

مونږ ډیر ځله په خپل ژوند کې ویره حس کړې او حسوو. چې کله دا ویره د لنډ وخت لپاره او کله هم تر ډیره زمونږ په ذهن کې پاتې وي. او مونږ کړوي. زهن ته د ویرې راتګ ډېر زر او ګړندی وي ولې د ویرې له منځه وړل بیا وخت ، صبر او حوصله غواړي. د ویرې بلا شپه او ورځ مونږ ته په ډېر ظالمانه ډول ازار راکوي. تر دې چې ډېر کله مو ان له ژوند نه هم ستړي او لاس په سر کړي. ایا کله مو د ویرې له دې بلا سره خبرې کړې. او ترې پوښتلي مو دي چې اخر ما کوم جرم کړی چې داسې سزا راکوې؟ ما چې له دې بلا سره خبرې وکړې او همداسې پوښتنې مې ترې وکړې. د ویرې له بلا مې وپوښتل چې ولې دې زه رانیولی یم او ما ته ازار راکوې؟ بلا راته په تونده ژبه وویل دا کومه غم او سزا چې ته یې ګالې همدا ته مقصر یې. او همدا تا زه زیږولې یم او دا اوس چې په کوم شکل یم تا همداسې جوړه کړی یم. زما طبیعت همداسې دی چې خرنګ مې ته تصور کوې. اوس به د لوستونکي سره هم سوال پیدا شوي وي خو دا بلا څنګه ما وزیږوله. له ما سره هم دا فکر پیدا شو چې ما څنګه دا د ویرې بلا وزیږوله؟ ما او شاید تاسو هم دا فکر وکړئ چې دا د ویرې بلا خو د مصیبت ، خیانت ، قحطی ، فقر ، جنګ ، مریضی او مرګ زیږولې. خو نا !!!

داسې نه ده دا دغو یوه هم نه ده زیږولې. دغه نومونه او له دې نه زرهاوو نور نومونه ډیر واړه او عادي او د سالم فکر لرونکی انسان لپاره همیشه تکراریدونکي نومونه او واقعیتونه دي. چې مونږ یې په هره لحظه کې د واقع کیدو طمعه باید ولرو. زمونږ تر ټولو لوی ظالم دښمن د ویرې بلا ده. چې دا زمونږ په خپله زیږولې بلا تر دې توان منده کیږي چې د خدای د شاهکار تخلیق انسان ژوند ورنه اخلي. دا بلا کولی شي چې د خدای دا توانا او قوی مخلوق چې په خپل ځان پوره باور لري او د خدای ج د ورکړل شویو قوتونه نه باید سالمه استفاده وکړي خو دا یې د یوه مږي په شان په زمکه کې ساتلی او ازارولی شي. ما بره وویل چې ما همدا فکر کوه او شاید تاسو هم کړی وي چې مصیبت او خیانت او قحطی ، فقر ، جنګ او یا هم مریضی او مرګ دا ویره زیږولې. خو خبره دا ده چې دا کوم نومونه چې مونږ دا خپله په خپل ځان کې یو بلا ګاڼي دي چې هر یو یې خپل ته ورته همشکله بلا ګاڼي زیږوي او د همجنس شکل نه اخوا بله بلا نه شي زیږولی.

مصیبت مصیبت زیږوي، فقر فقر زیږوي. جنګ جنګ زیږوي. خو دوی ویره نه زیږوي ویره رښتیا هم مونږ زیږوو. که په ځای ددې چې د مصیبت او فقر د جنګ د نسل د ډیریدو او یا ددوی د وژلو فکر وکړو مونږ ددوی په مقابل کې په خپل ذهن کې د ویرې بلا زیږوو. چې همدا بلا مو بیا په هر قدم کړوي. عجیبه خبره ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ د خدای ج د تر ټولو اشرف او توانا مخلوق په توګه د ویرې له بلا نه ځان نشو خلاصولی او دا ډیره عجیبه بیا دا ده چې دا نه منو چې د ویرې همدا مونږ زیږولې او مونږ ورته وجود ورکړی. وېره یوازې زمونږ فکر او اندیښنه ده او بس! د ویرې دا بلا زمونږ د ذهن نه بهر بیا هیڅ وجود نه لري. نور څوک دا طاقت نه لري چې مونږ وډار کړي.

همدا مونږ یو چې خپل ځان خپله ډاروو . نور څوک شاید داسې کارونه وکړي چې زمونږ په ذهن کې ددې بلا د پیدا کولو لپاره زمینه برابره کړي. ولې دا بلا هلته زیږیدلی شي چې مونږ د هغوئ پر وړاندې شکست ومنو او د خپل ذهن ته اجازه ورکړو چې له بهر نه داسې یو شکل او تلقین واخلي چې د وېرې بلا وزیږوي.

هر انسان په خپل ذهن کې دا قوت لري چې هغه څه یې چې خوښیږي ورته راولي او هر هغه څه یې چې نه خوښیږي ورنه لرې کړي. مثلا . زما خوښیږي چې یو پارک ګنې ونې دي لاندې پکې نرۍ نرۍ لارې تیرې شوې دي. د پسرلي موسم دی. ونې شنې دي. دا پارک ډیر لوی لوی چمنونه لري او زه په دې نریو نریو لارو کې ورو قدم وهم روان یم. دادی د هغه پارک داسې تصویر مې په خپل ذهن ته راوست چې ان ستاسې ذهن ته مې هم انتقال کړ. اوس که زه ووایم چې یو کس دی. به پلاني ځای کې اوسي چې هر سړي سره ښایسته مبایل ګوري ترې پټوي یې. او که نه په زور یې ترې اخلي څو کسان یې په چاړه هم وهلي دي او بیا یې مبایل ترې اخیستی. نو زه باید کوښښ وکړم چې په کومه لاره یوازې او یا بې وخته لاړ نشم ځکه که دا کس راباندې پیښ شي نو ...... وګوره ! د ډار بلا مې وزیږوله. او خپل ذهن کې مې ځای ورکړ. نور نو دا بلا شاید هر سړی ما ته هماغسې وښایي چې د خلکو مبایلونه پټوي. او ما شاید وکړوي. نو اوس چې په پوهه شو چې د وېرې بلا همدا مونږ زیږوو او مونږ ورته په خپل ذهن کې ځای ورکوو. او بیا ترې کړیږو ښه او سالمه خبره دا ده چې هغه شیان چې د ویرې بلا ته زمینه برابروي حتمن باید ورسره احتیاط وکړو . ځان ترې وساتو او که چیرې پکې واقع هم شو نو هغه باید د یو حقیقت او واقع کیدونکي شي په حیث تسلیم او فکر وکړو چې دا واقع شو. او دا ختم شو. خپل ذهن نه د وېرې زیږونکې فابریکه جوړه نه کړو. لکه مخکې مو چې وویل وېره هیڅ کوم خارجي وجود نه لري. که وجود لري نو زمونږ په ذهن زمونږ خود ساخته وجود لري. او همدا مونږ کولی شو چې له منځه یې ویسو.

د ویرې بلا څنګه له منځه ویسو؟ اول خو مو چې په ذهن کې دغه کومه وېره تصور او تجسیم کړې باید له خپل ځان نه په رښتوني توګه ددې په هکله پوښتنه وکړو. ایا دغه مرض، مصیبت ، خیانت، حالت چې زه یې په اړه فکر کوم رښتیا واقع کیدونکی دی؟

ایا زه کولی شم چې ددې مصیبت ، مرض ، خیانت ، او حالت په وړاندې همداسې مطمین پاتې شم ؟ ایا کومه بله لاره هم شته چې دا موضوع ورباندې حل کړم؟ ددې حالت د له منځه وړلو لپاره زه باید څه وکړم؟ یوه خبره باید په پام کې ولرو چې د فکرد حقیقت معادل او مساوي نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نه ده چې څه مونږ فکر کوو دا دې حقیقت وي. نو کوم د وېرې فکرونه چې زمونږ ذهن ته راځي باید داسې وګڼو لکه وریځې چې خوري شي. کله باران وکړي او کله بې بارانه بیرته ورکې شي. .

درنښت

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library